

Nelly Rapp och Trollkarlarna från Wittenberg

Copyright text © 2005 Martin Widmark

Copyright ilustrații © 2005 Christina Alvner

Ediție publicată pentru prima dată
de Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm, Sweden

Ediție publicată în limba română prin înțelegere
cu Bonnier Rights, Stockholm, Sweden

Editura Litera

O.P. 53, C.P. 212, sector 4,

București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;

0732 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

www.litera.ro

Nelly Rapp și magicienii din Wittenberg

Martin Widmark

Christina Alvner

Copyright © 2019 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Mirella Acsente

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Roxana Aneculăesci

Corector: Emilia Achim

Copertă: Andreea Apostol

Prepress: Banu Gheorghe

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WILDMARK, MARTIN

Nelly Rapp și magicienii din Wittenberg / Martin Wildmark,

Christina Alvner ; trad. din lb. engleză de Mirella Acsente.

– București : Litera, 2019

ISBN 978-606-33-4562-3

I. Alvner, Christina

II. Acsente, Mirella (trad.)

821.111

NELLY RAPP

și magicienii din Wittenberg

Martin Widmark

Christina Alvner

Traducere din limba engleză

de Mirella Acsente

București

2019

Așadar, un agent antimonștri este o persoană care luptă împotriva monștrilor și a fantomelor. Ha, ha! o să râdeți voi. Ce soi de povești absurde sunt astea? Oricum, nici nu există monștri. Iar fantomele... numai copiii mici cred în așa ceva! Dacă asta e convingerea voastră, pot să înțeleg, pentru că fix așa *am crezut* și eu... înainte. Acum însă, nu mai *cred* – știu sigur că monștrii există.

Pst! Iată pe cine veți întâlni în această carte, în afară de mine și de London, evident!

Nelly Rapp și London

Olaf

Günter

Mama

Tata

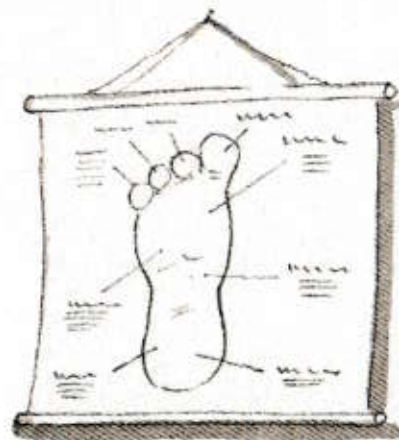

CAPITOLUL 1
Cineva sună la ușă 8

CAPITOLUL 2
Ne dați ori nu ne dați? 18

CAPITOLUL 3
Stele căzătoare și oameni stresați 27

CAPITOLUL 4
Școala Neagră din Wittenberg 38

CAPITOLUL 5
Scuzați-mă, cât e ceasul, vă rog? 44

CAPITOLUL 6
Fac o greșală 52

CAPITOLUL 7
Prea mult timp 63

CAPITOLUL 8
Ca niște diamante 70

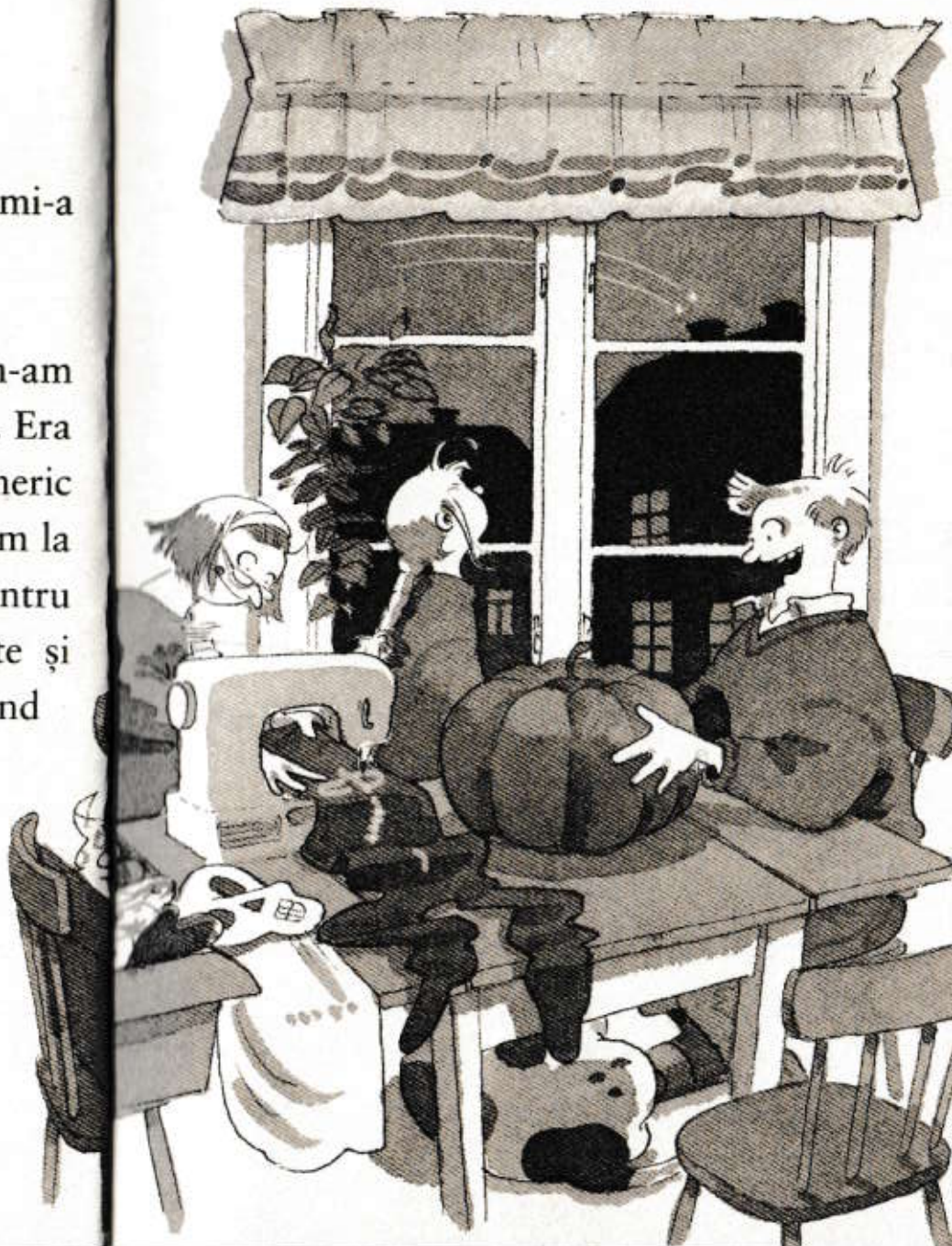
Cineva sună la ușă

– Poți să-mi dai cuțitul, te rog? mi-a cerut tata.

– Îl aduc imediat, am răspuns.

M-am ridicat de la masă și m-am dus la fereastră, unde se afla cuțitul. Era seara de Halloween, și afară era întuneric deplin. Mama, tata și cu mine stăteam la masa din bucătărie și ne pregăteam pentru petrecere. Coseam măști de schelete și costume de fantome. Tata avea de gând să sculpeze un dovleac mare, care urma să fie pus în grădină, cu o lumânare înăuntru.

M-am oprit pentru o clipă lângă fereastră și m-am uitat în sus, deasupra acoperișurilor. Două stele căzătoare aruncau raze de lumină ca niște

fulgere pe cerul nopții. Halloween, mi-am spus, Sărbătoarea Tuturor Sfinților! Dacă ar ști oamenii câți monștri și fiare sălbatice chiar există pe-afară, n-ar mai vrea să umble de colo colo și să se sperie unii pe alții *doar ca să se amuze*.

M-am gândit la LENA-SLEVA, profesoara mea de la Academia Antimonștri.

„Cei mai urâți pești adeseori înoată în cele mai liniștite ape“, îmi spusese ea. „Dar ai grijă, Nelly! Ești agent antimonștri, așa că trebuie întotdeauna să fii cu ochii-n patru. Primejdiile pândesc peste tot!“

Dar asta era greu de crezut, căci în bucătărie era atât de plăcut și de liniștit! Mama stătea la mașina de cusut, iar tata așezase dovleacul cel mare în mijlocul mesei.

– Ai găsit cuțitul? m-a întrebat.

Am luat cuțitul de pe pervaz și i l-am dat tatei. Apoi m-am așezat pe scaunul

meu și mi-am vârât picioarele sub trupul mic și cald al lui London, sub masă.

El a zvâcnit dintr-un picior din spate și a mârâit puțin. Probabil că visa.

– Ce plăcut e! a remarcat mama. Ia-tă-ne aici împreună, toți patru, și avem tot timpul din lume!

M-am gândit din nou la LENA-SLEVA. Într-una din lecțiile noastre de la Academie, despre magie, ne spusese că existau magicieni care transformau timpul în ceva material. Uneori îl puneau deoparte ca să-l folosească atunci când aveau nevoie de el. Sau chiar îl vindeau celui care dădea mai mult. „Oare de aceea spun oamenii uneori că timpul înseamnă bani?“ m-am întrebat eu.

Am zâmbit amintindu-mi de povestea LENEI-SLEVA. Părea absolut fantastică. Să faci provizii de timp, într-o cutie de tablă, de pildă!